

Arrest

nr. 72 837 van 9 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 juli 2011 tot onontvankelijkheid van een aanvraag tot regularisatie van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 juni 2011 dient verzoekster een aanvraag in tot regularisatie in toepassing van het artikel 12bis, § 1, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 5 juli 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot onontvankelijkheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"(...) Aanvraag tot regularisatie van het verblijf, ingediend op 27.06.2011 bij de burgemeester van Mechelen door (...), geboren op (...), onderdaan van Armenië (Rep,), verblijvende te {...} in toepassing

van artikel 12bis §1, 3, van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Na onderzoek van het dossier blijkt dat de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de aanvraag niet voldaan zijn:

BESLISSING TOT ONONTVANKELIJKHEID VAN DE AANVRAAG TOT VERBLIJF;

In toepassing van het artikel 12bis §1. 3' van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging on de verwijdering van vreemdelingen, is de aanvraag ONONTVANKELIJK.

MOTIVERING:

De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheden waarom betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De motieven die betrokkene inroept, te weten:

Betrokkene wenst artikel 8 EVRM, in de ruimst mogelijke zin, in te roepen als buitengewone omstandigheid.

In zijn arrest dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verderop dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de Vreemdelingenwet naast zich neer te leggen. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20juli 1994, nr, 48.653; RvS 13 december 2005, nr, 152.039)"

Uit het voorgaande blijkt dat het aanhalen van artikel 8 van hst EVRM niet kan beschouwd worden als aan buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 12bis van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene haalt aan dat alle nodige stukken voor art 10 van de vreemdelingenwet werden voorgelegd: dit kan niet aanzien worden als een uitzonderlijke omstandigheid. Namelijk deze stukken werden binnengebracht tijdens illegaal verblijf. Artikel 12bis van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der artikel 10 van dezelfde wet voorziene gevallen bevindt, zijn aanvraag moet indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland. Een aanvraag kan slechts ingediend worden bij het gemeentebestuur in België indien zij reeds in een andere hoedanigheid werd toegelaten of gemachtigd tot verblijf en voor het einde van deze toelating of machtiging alle vereiste overtuigingsstukken overlegt of in het geval de vreemdeling uitzonderlijke omstandigheden aantoont die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om op grond van artikel 2 van de vreemdelingenwet het vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle vereiste overtuigingsstukken overmaakt.

En een attest van immatriculatie is geen toelating of machtiging tot een verblijf in het Rijk van maximaal 3 maanden overeenkomstig Titel I, hoofdstuk II van de wet van 15.12.1980, zoals wordt aangehaald in artikel 25/2 van het KB. Hoofdstuk II van de wet vraagt immers (artikel 2):

- documenten die vereist zijn krachtens een internationaal verdrag, een wet of een KB
- een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België enz....

Het attest van immatriculatie van betrokkene werd afgeleverd in het kader van een aanvraag wegens medische redenen.

Enkel artikel 9ter van de wet van 15.12.1980 voorziet een uitzondering voor asielzoekers in verband met het voorleggen van een identiteitsdocument.

Tevens wordt verwezen naar de gezondheidsproblemen die betrokkene heeft die haar verhinderen om terug te keren naar haar land om de visum aanvraag daar te doen en de aanvraag 9ter zie zij hiervoor aanvroeg. Dit vormt geen buitengewone omstandigheid die de aanvraag tot gezinshereniging in België rechtvaardigen. Betrokkene dient het resultaat van haar aanvraag op basis van artikel 9ter af te wachten.

Bijgevolg wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard door de bijlage 15 ter aan betrokkene te betekenen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel beschouwd kan worden voert verzoekster de schending aan van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen en van het artikel 12bis, §1, 3° van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betoogt als volgt:

"De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt: (...)

Dat de beslissing volgt met verwijzingen naar rechtspraak over art. 8 EVRM in de meest algemene zin.

Dat gedaagde zeer summier verwijst naar de gezondheidsproblemen van verzoekster die de bijzondere omstandigheid uitmaken.

Zonder enige verduidelijking wordt in twee zinnen besloten dat de gezondheidsproblemen van verzoekster geen bijzondere omstandigheid uitmaken.

Gedaagde verwijst naar de gezondheidsproblemen die verzoekster heeft en die haar verhinderen om terug te keren naar haar land om de visumaanvraag daar te doen en waarvoor ze de aanvraag 9ter heeft ingediend.

Verzoekster kan niet aannemen dat deze gezondheidsproblemen volgens het DVZ geen buitengewone omstandigheid vormt die de aanvraag tot gezinshereniging in België rechtvaardigt.

Dat verzoekster stelt dat de buitengewone omstandigheden bedoeld in art. 12bis juridisch dezelfde zijn welke dienen aangehaald te worden bij een aanvraag art. 9bis.

Dat absoluut niets wijst op een verschil qua definiëring.

Dat echter gedaagde zich geen rekenschap geeft over de impact van een tijdelijke verwijdering van verzoekster uit het Rijk.

Dat het dossier zich onderscheidt van andere dossiers net omwille van de ziekte van verzoekster.

Dat verzoekster niet begrijpt waarom haar gezondheidsproblemen geen buitengewone omstandigheid kan vormen die het voor haar bijzonder tot zelfs onmogelijk maken om haar aanvraag in te dienen bij de bevoegde consulaire post.

Dat verzoekster bijkomend niet begrijpt waarom zij het resultaat van een aanvraag art. 9ter dient af te wachten om haar aanvraag gezinshereniging in te dienen. Geen wettelijke bepaling verbiedt verzoekster haar aanvraag heden in te dienen.

Dat verzoekster bijgevolg enkel kan stellen dat de beslissing kennelijk onredelijk is en minstens niet afdoende gemotiveerd.

Dat de motivering die in de beslissing is opgenomen duidelijk dient te zijn, dat wil zeggen duidelijk en concreet de redenen aan te geven die de beslissing kunnen verantwoorden.

De motivering moet evenredig zijn met het belang van de beslissing.

Daarnaast moet een motivering volstaan om de uiteindelijke beslissing te kunnen dragen.

Dat bijkomend mocht de DVZ van oordeel zijn dat de situatie van verzoekster niet ernstig zou zijn, hetgeen niet het geval is, dan had zij het nodige moeten doen om zich te vergewissen van de medische problematiek van verzoekster, hetgeen zij nalaat te doen.

Dat er immers wel degelijk sprake is van een buitengewone omstandigheid.

Dat artikel 12bis § 1, 3° Vreemdelingenwet geschonden is gezien er wel degelijk buitengewone omstandigheden voorhanden zijn."

2.2. In haar nota met opmerkingen betoogt verwerende partij het volgende:

"In een eerste en enig middel stelt verzoekster een schending voor van artikel 9 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 12bis § 1, 3° van de vreemdelingenwet.

Verzoekster meent dat de beslissing verwijst naar rechtspraak met betrekking tot artikel 8 EVRM in de meest ruime zin en zeer summier verwijst naar de gezondheidsproblemen. Ze verwijt verwerende partij geen rekenschap te geven over de impact van haar tijdelijke verwijdering uit het Rijk. Ze begrijpt niet waarom haar gezondheidsproblemen geen buitengewone omstandigheid kan vormen en meent dat de beslissing kennelijk onredelijk is en minstens niet afdoende gemotiveerd werd.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief aangeeft op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, met name naar artikel 12bis van

de vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoekster niet heeft aangetoond dat er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette normdoel van de formele motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting blijkt eveneens dat verzoekster de motieven in haar verzoekschrift bespreekt waardoor zij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen en de motivering als afdoende dient te worden beschouwd. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals uiteengezet in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat verzoekster d.d. 27 juni 2011, bij de burgemeester van Mechelen bij toepassing van artikel 12bis §1 van de vreemdelingenwet een aanvraag tot regularisatie van verblijf ingediend.

Artikel 10 van de vreemdelingenwet bepaalt wat volgt: (...)

Artikel 12bis, §1, 3° van de vreemdelingenwet luidt als volgt: (...)

Uit de hierboven geciteerde artikelen 10 en 12bis van de vreemdelingenwet volgt dat een vreemdeling zijn aanvraag om een machtiging tot verblijf te verkrijgen, dient in te dienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland. Enkel indien de vreemdeling zich in de uitzonderingsgevallen van artikel 12bis van de vreemdelingenwet bevindt, in casu 'in buitengewone omstandigheden', en hij dit kan aantonen, kan worden afgeweken van de algemene regel en kan de aanvraag worden ingediend bij het gemeentebestuur van de verblijfplaats in België.

In haar aanvraag voerde verzoekster volgende buitengewone omstandigheden aan: (...)

De aanvraag werd onontvankelijk verklaard daar de aangehaalde elementen geen voldoende omstandigheden vormen opdat de verzoekster de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent het volgende: (...)

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat er in alle redelijkheid tot bovenvermelde beslissing gekomen werd en dat er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling.

Waar verzoekster van oordeel is dat dergelijke motivering te summier, is merkt de verwerende partij op dat er op al wat verzoekster aangehaald werd, gereageerd werd en dat de motiveringsplicht verwerende partij geenszins verplicht tot het verder motiveren. De plicht tot uitdrukkelijk motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden/ zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

(R.v.St., nr. 164.171, 27 oktober 2006; R.v.St., nr.172.821, 27 juni 2007 e.a.).

Met betrekking tot de gezondheidsproblematiek heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat het inderdaad zo is dat verzoekster aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter nog steeds hangende is. Op 13 december 2010 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onvankelijk bevonden, doch er is nog steeds geen beslissing omtrent de gegrondheid van de aanvraag. Het is derhalve niet kennelijk onredelijk van de bestreden beslissing door te stellen dat verzoekster het resultaat van haar aanvraag 9ter dient af te wachten. Verwerende partij merkt hierbij, louter ten overvloede, op dat de bestreden beslissing geen bevel inhoudt om het grondgebied te verlaten, gelet op de hangende aanvraag 9ter.

In de mate dat het de bedoeling van verzoekster lijkt te zijn om aan de hand van haar betoog de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen haar aanvraag te laten heronderzoeken, dient er op te worden gewezen dat het evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het enige middel is ongegrond."

2.2. De in het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het artikel 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991

verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 12bis, § 1, 3° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de door verzoekster aangehaalde elementen geen uitzonderlijke omstandigheden vormen waarom zij de machtiging tot verblijf niet kan aanvragen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post in het buitenland. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 27 juni 2011 om de regularisatie van haar verblijfstoestand verzocht heeft in toepassing van het artikel 12bis, §1, 3° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één van de in artikel 10 van de Vreemdelingenwet voorziene gevallen bevindt een aanvraag indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land van herkomst of gewoonlijk verblijf om het op grond van artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger én hij alle in artikel 12bis, § 2 van dezelfde wet bedoelde bewijzen en een bewijs van zijn identiteit overmaakt.

2.4. Artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:

(...)

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit."

2.5. Wat betreft de buitengewone omstandigheden verwijst de Raad naar de voorbereidende werken inzake artikel 12bis van de Vreemdelingenwet:

Artikel 12bis van de wet wordt gewijzigd om zo de nieuwe procedure voor de toelating tot het verblijf op basis van artikel 10 te kunnen expliciteren.

1. De verplichting om de gezinshereniging aan te vragen vanuit het land van herkomst of het land waar men verblijft § 1 heeft betrekking op de plaats waar het verzoek tot gezinshereniging moet worden ingediend.

Met betrekking tot dit onderwerp voorziet artikel 5, § 3, van de richtlijn dat het verzoek moet worden ingediend en behandeld waarbij de gezinsleden buiten het grondgebied van de onthalende lidstaat verblijven. In afwijking hiervan kan een lidstaat, in passende gevallen, aanvaarden dat een verzoek wordt ingediend wanneer de gezinsleden zich reeds op zijn grondgebied bevinden.

In het kader van de onderhandelingen over de richtlijn werd vastgesteld dat de meeste andere staten van de Europese Unie eisen dat het verzoek tot gezinshereniging wordt ingediend en onderzocht wanneer de aanvragers zich in hun land van herkomst of land van verblijf in het buitenland bevinden.

Om de situatie in België te verduidelijken en het aantal gevallen te beperken waarin de persoon de gezinshereniging aanvraagt op het Belgisch grondgebied, zonder over de vereiste documenten te beschikken, werd dus beslist om het volgende principe in te voeren: de vreemdeling moet, behalve in uitzonderlijke gevallen, zijn verzoek tot gezinshereniging indienen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland.

De drie uitzonderingen op deze regel hebben betrekking op:

– enerzijds, het geval van de personen die reeds gemachtigd of toegelaten zijn om in België te verblijven voor een verblijf van meer dan drie maanden (bvb. studenten) omdat het overdreven lijkt om hen te verplichten om naar hun land van herkomst terug te keren om dit verzoek tot verandering van status in te dienen en de personen die gemachtigd zijn tot een maximaal verblijf van drie maanden (vreemdelingen die vrijgesteld zijn van een visum voor een kort verblijf of houders van een dergelijk visum);

– anderzijds, het geval van de personen die zich in buitengewone omstandigheden bevinden die hen verhinderen naar hun land terug te keren om de nodige binnenkomstdocumenten te bekomen bij de bevoegde Belgische post.

Deze laatste uitzondering voert met name een recent arrest van het Arbitragehof uit waarin werd bepaald dat, alhoewel het aanvaardbaar is dat de wetgever, teneinde het oneigenlijk gebruik van de toepasselijke regelgeving door vreemdelingen die zich zonder de vereiste toelating toegang tot het grondgebied hebben verschaft te ontmoedigen, voor de categorie van vreemdelingen die zich bevinden in de gevallen bepaald in artikel 10 niet voorziet in de mogelijkheid om een beroep te doen op «buitengewone omstandigheden» met het oog op het aanvragen van het verblijf in België, het niet redelijk verantwoord is dat de wetgever niet heeft voorzien dat de vreemdeling die zich bevindt in omstandigheden van medische aard die hem verhinderen naar zijn land terug te keren om de documenten die vereist zijn aan te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke post, het recht op verblijf kan aanvragen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België (arrest nr. 133/2005 van 19.07.2005). Op meer algemene wijze wordt, in overeenstemming met de opmerking van de Raad van State, deze rechtspraak van het Arbitragehof uitgebreid tot andere buitengewone omstandigheden die de aanvrager verhinderen om terug te keren naar zijn land van oorsprong om de vereiste binnenkomstdocumenten te verkrijgen bij de bevoegde Belgische post.

De aangevoerde medische toestand zal in voorkomend geval worden beoordeeld door een ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken die in dit kader optreedt op de wijze bepaald in artikel 9ter, nieuw, van de wet.

De mogelijkheid om een verblijfsaanvraag in te dienen op basis van artikel 10 op het Belgisch grondgebied in het bedoeld geval, voor zover de overige gestelde voorwaarden vervuld zijn, is dus voortaan wettelijk voorzien.

In deze drie gevallen is de uitzondering enkel van toepassing op voorwaarde dat de aanvrager alle in § 2 van dezelfde bepaling (zie verder) vereiste bewijzen overlegt:

– in de eerste twee gevallen, vooraleer zijn verblijf onregelmatig wordt (verval van de verblijfstitel of verval van de verblijfsduur waartoe het visum machtigt of overschrijding van de maximale verblijfsduur van drie maanden).

– in het derde geval, samen met een bewijs van zijn identiteit.

Voor wat betreft de voorwaarde van regelmatig verblijf, opgelegd in de eerste twee gevallen, heeft het Arbitragehof recentelijk in een arrest van 22 maart 2006 (nr. 46/2006) geoordeeld dat de vereiste dat de niet-E.U.-vreemdeling die België binnengekomen is met een geldig paspoort voorzien van een visum, maar die in België gebleven is na het verstrijken van het visum en die daarna trouwt met een niet-E.U.-vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is in België te verblijven, terug moet keren naar het land van oorsprong om aldaar bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post, het visum aan te vragen dat vereist is voor de binnenkomst in België, niet onverenigbaar is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

In de drie voornoemde gevallen kan de vreemdeling zijn verzoek indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.” (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 51, 2478-001, p. 63-66).

2.5. Verzoekster had zich in haar aanvraag van 27 juni 2011 gesteund op volgende omstandigheden die volgens haar buitengewoon waren en haar verhinderden terug te keren naar haar land van herkomst om daar het vereiste visum aan te vragen:

- verzoekster stelt onmogelijk terug te kunnen keren naar haar land van herkomst daar zij tegen haar wil zou gescheiden worden van haar partner en haar familieleden, wat een schending inhoudt van artikel 8 EVRM;

- verzoekster betoogt dat zij een aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft ingediend omwille van haar ziekte en dat een terugkeer naar haar land van herkomst medische gevolgen zal hebben voor haarzelf.

2.6. Verzoeksters betoogt dat er in essentie op neer dat zij de verwerende partij verwijt zonder enige verduidelijking tot het besluit te komen dat haar gezondheidsproblemen geen bijzondere omstandigheid uitmaken. Verzoekster kan niet aannemen dat haar gezondheidsproblemen volgens de Dienst Vreemdelingenzaken geen buitengewone omstandigheid vormen die de aanvraag tot gezinshereniging in België rechtvaardigt. Zij stelt voorts niet te begrijpen waarom zij het resultaat van een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient af te wachten om haar aanvraag gezinshereniging in te dienen.

2.7. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris verzoeksters hangende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet beschouwt als een buitengewone omstandigheid die haar zou verhinderen om haar aanvraag tot gezinshereniging in haar land te gaan indienen. Verwerende partij meent in haar nota met opmerkingen dat het niet kennelijk onredelijk is te stellen dat verzoekster het resultaat van haar aanvraag 9ter van de Vreemdelingenwet dient af te wachten. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde deze aanvraag van verzoekster ontvankelijk heeft verklaard en haar op grond hiervan een attest van immatriculatie heeft afgeleverd in afwachting van het resultaat inzake het onderzoek naar de gegrondheid van deze aanvraag. De verwerende partij erkent dit ook in haar nota. De Raad wijst op de memorie van toelichting bij artikel 12bis van de Vreemdelingenwet en meer bepaald met betrekking tot de buitengewone omstandigheden en kan, gelet hierop, verzoekster volgen waar zij stelt dat de verwerende partij nalaat uiteen te zetten waarom haar aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, die ontvankelijk verklaard werd, geen buitengewone omstandigheid vormt die haar verhindert terug te keren naar haar land van herkomst om aldaar haar aanvraag tot gezinshereniging te doen. Immers beperkt de motivering zich dienaangaande tot de stelling: *“Tevens wordt verwezen naar de gezondheidsproblemen die betrokkene heeft die haar verhinderen om terug te keren naar haar land om de visum aanvraag daar te doen en de aanvraag 9ter zie zij hiervoor aanvroeg. Dit vormt geen buitengewone omstandigheid die de aanvraag tot gezinshereniging in België rechtvaardigen. Betrokkene dient het resultaat van haar aanvraag op basis van artikel 9ter af te wachten.”* Dergelijke motivering kan bezwaarlijk beschouwd worden als een redengeving waarom de ontvankelijk verklaarde aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verzoekster niet verhindert terug te keren naar haar land van herkomst om haar aanvraag tot gezinshereniging aldaar in te dienen. Eerder lijkt de gemachtigde met de motivering *“Betrokkene dient het resultaat van haar aanvraag op basis van artikel 9ter af te wachten”* zelf te erkennen dat deze ontvankelijk verklaarde aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verzoekster verhindert terug te keren naar haar land van herkomst om aldaar haar aanvraag tot gezinshereniging in te dienen en is de motivering in die zin zelfs tegenstrijdig. Een schending van de materiële motiveringsplicht ligt voor.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 juli 2011 tot onontvankelijkheid van een aanvraag tot regularisatie van het verblijf wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER